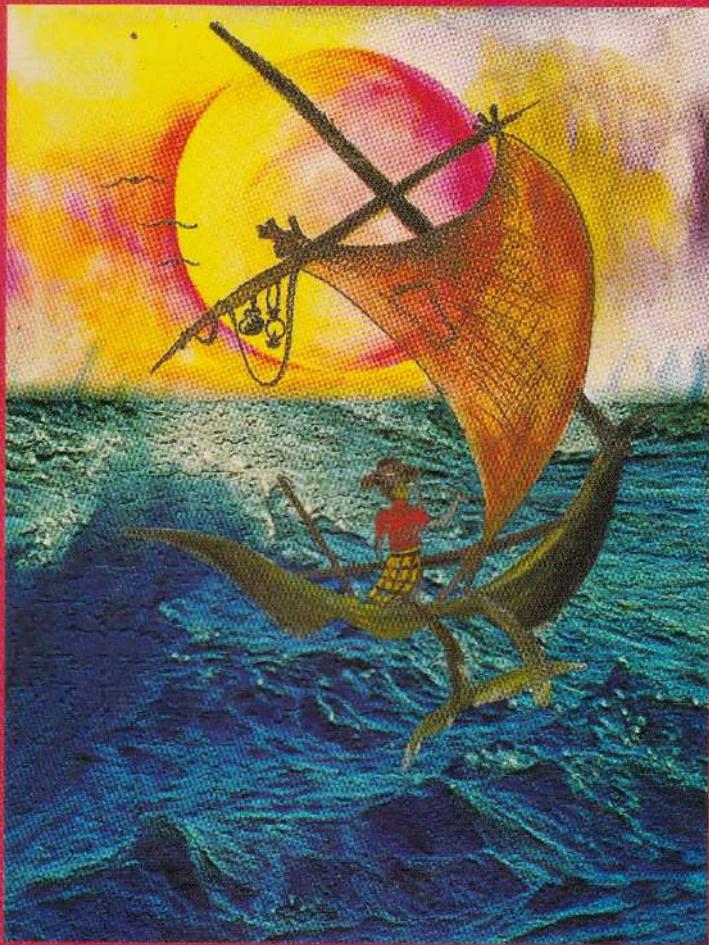
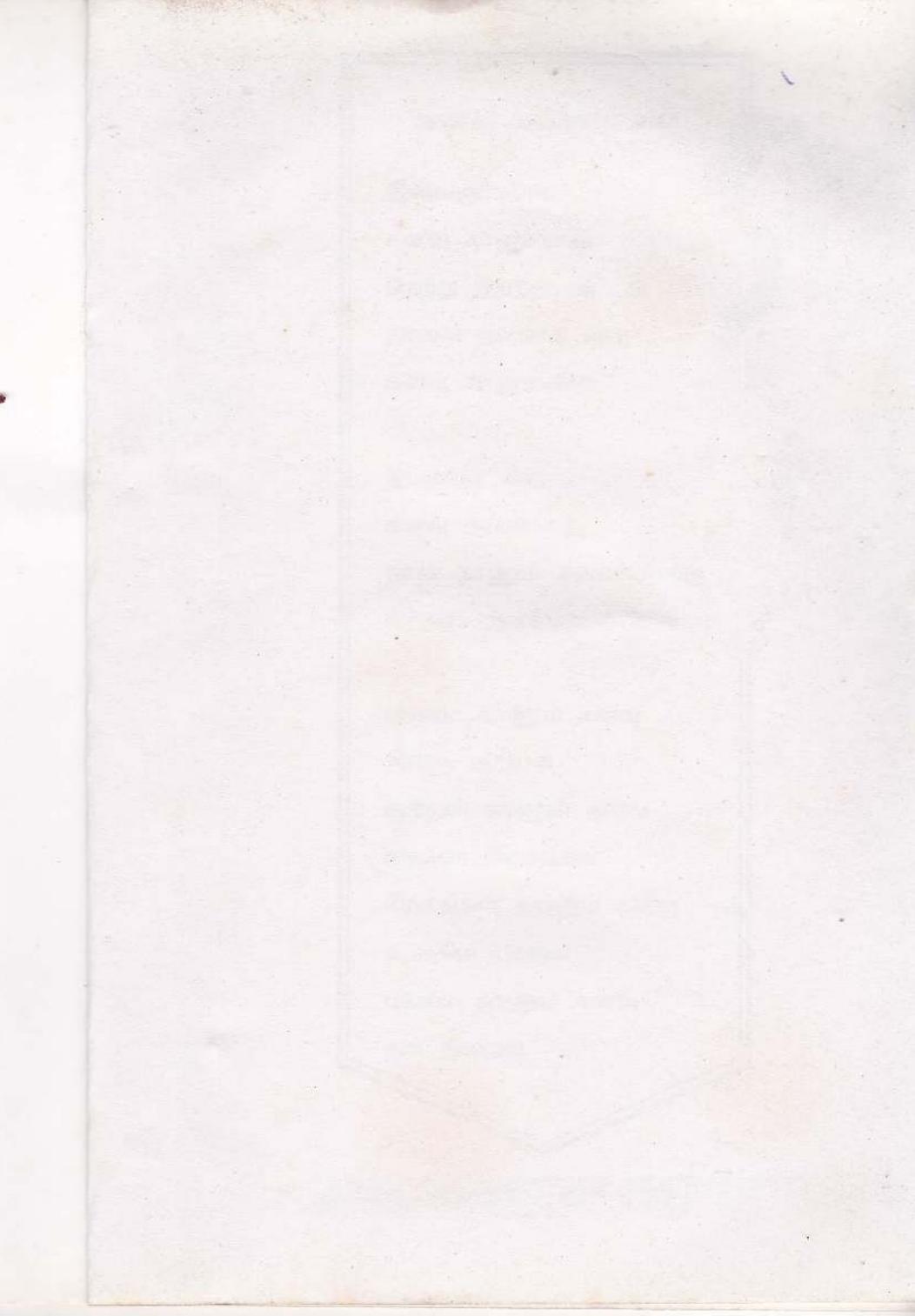

ட. நிசார்

ஓயாத அலைகள்

ଛୁଯାତ ଅଲେକ୍ଷଣ୍

୨. ନିଶାର୍

நூலின் பெயர்	: ஓயாத அலைகள்
ஆசிரியர்	: எச். எல். எம். நிசார்
புனைப் பெயர்கள்	: உடுவரை நிசார் உ. நிசார்
உரிமை	: ஆசிரியருக்கு
முதற்பதிப்பு	: 2007 ஏப்ரல்
அட்டைப் படமும் சித்திரங்களும்	: மாவணல்லை நூர்ஜான் உவைஸ்
கனிணி எழுத்து	: எம்.என். ரிஸ்வி அஹமட்
கனிணி அச்சு	: M.J.M. பதிப்பகம் 119, பிரதான வீதி, மாவணல்லை.

ISBN : 955-50064-0-7

விலை : ரூ. 130/=

☞ Title	: Oyatha Alaihal
☞ Author	: H.L.M. Nisar Tel : +940352248409
☞ Address	: 70/3, New Kandy Road, Mawanella <u>Sri Lanka</u> . "Muhandirams" Muruthagahamula, Sri Lanka.
☞ Nick Names	: Udunuwara Nisar U. Nisar
☞ Language	: Tamil
☞ Copy Right	: Author
☞ Edition	: 2007 April
☞ Cover & Art Designer	: Mawanella Noorjan Uwais
☞ Printed By	: M.J.M. Printers, 119, Main Street, Mawanella.
☞ ISBN : 955-50064-0-7	
☞ Price	: Rs. 130/=

ஓயாத அலைகளாய்
 உன் நினைவுகள்
 உழங்குவரை மக்களின்
 உணங்களில் இன்னும்...

சமர்ப்பணம்

எனது சகோதரதும்
 முன்னால்
 மத்திய மாகாண சபை
 உறுப்பினருமாகிய
 மஹநந்த
 எச்.எல்.எம்.ஜவ்யருக்கு
 இந்நால்
 அன்புடன்
 சமர்ப்பணமாகின்றது.

அலைகள்

நம்பிக்கைதான் வாழ்க்கை	01	மயிலே வா	26
கனவு கானும் அம்மா	03	கியற்கையைக் காதலி	28
ஓயாத அலைகள்	04	வழி தவறி	31
எங்களூர் புளிய மரம்	06	ஏழாவது டிரிவு	32
அழகு	09	நாணம்	33
நிறைவு	11	வாழ்க்கை	34
திருப்புதி	12	காயம் செய்த காதல்	35
மந்தாரம்	13	முதுமைக்கு வந்தனம்	38
மந்தஹாசம்	14	யதார்த்தம்	39
மயிலாகி குயிலாகி மலரானாள்	15	நம்பிக்கை	41
உன்னை விட்டு ஓடாதே	16	மயில்களும் கிளிகளும்	42
ஓய்யாரம்	18	ஒலட்சீயம்	44
காலம் சீரித்தது	19	பூமி சீலிர்த்தத்து	45
கறுப்பு வெள்ளை சீத்திரங்கள்	20	உவகை	46
பட்டம்	22	வெற்றி	47
இடைச்	23	மாண்பு	48
பூவைக் கேட்டுப் பார்	24	நீ நீலா நான் பூமி	49
முடிவீலி	25	எனது கிரவு நீ	50
		கனவு கானுங்கள்	51

என்னுரை

புதுக் கவிதை ஒரு நதி. நாளுக்கு நாள் கவிதை நீரோடைகள் வந்து கலக்கும் புதுக்கவிதை நதியின் ஒட்டம் கண்களுக்கு மட்டுமல்ல உள்ளத்திற்கும் உவகை ஊட்ட வல்லது. படித்துணரும் இதயங்களின் கரைகளைத் தழுவி ஆரவாரித்துப் பயணம் செய்யும் புதுக்கவிதை நதியின் அலைகளுள் ஓயாத அலைகளும் உலா வர வேண்டும் என்ற நோக்கில் இந்நாலை உங்கள் முன் வைக்கின்றேன்.

இயற்கைக்கு மனிதன் இன்று தீங்கு செய்த வண்ணம் இருக்கிறான். இறைவன் படைத்த அனைத்தையும் மனிதனுக்கு அனுபவிக்கலாம் என்ற நினைப்பில் சிலர் இருக்கிறார்கள். இயற்கையும் இறைவனால் படைக்கப்பட்டதொன்றென்பதை மறந்த அவர்களின் செயல்கள் மிகவும் கவலைக்குரியதே.

இக் கவிதைத் தொகுதியில் நான் இயற்கையின் எழிலையும், இயற்கை படும் இன்னல்களையும் அதனால் மனிதன் எதிர் நோக்கும் பிரச்சினைகளையும் கருவாக வைத்து சில கவிதைகளைப் படைத்துள்ளேன். வாழ்க்கையின் யதார்த்தம் சில கவிதைகளில் வெளியாகின்றன. வைறக்கூ வடிவில் அமைந்த சில கவிதைகளும் இங்கு இடம் பெறுகின்றன. மேலும் இயற்கையில் காணப்படும் மரம், செடி, கொடி, மலர், கடல், நதி, வானம், நிலா... என்பனவற்றால் கவிதைகளுக்கு உயிர் கொடுத்துள்ளேன்.

இக்கவிதைத் தொகுதி எனது நான்காவது கவிதைத் தொகுதியாகும். இந்நாலுக்கு என்னெனப் பற்றிய அறிமுகவரையொன்றை வழங்கிய மாவனல்லை பதுரியா மத்திய கல்லூரி அதிபர் எம். ஜே. எம். நயிமுதீன் *B.Com. Dip. in Ed. PGDE D.S.M* அவர்களுக்கும் இந்நாலுக்கு அணிந்துரை ஒன்றை வழங்கிய பேராதனைப் பல்கலைக்கழகத் தமிழ்த்துறை முதுநிலை விரிவுரையாளர் கலாநிதி வ. மகேஷ்வரன் அவர்களுக்கும் வழிகாட்டல்களும் உதவிகளும் வழங்கிய பேராதனைப் பல்கலைக்கழக அரசரிவியல் துறை சிரேஷ்ட விரிவுரையாளர் திரு. என்.பி.எம். சைபுதீன் *M. A.* அவர்களுக்கும், மாவனல்லை பதுரியா மத்திய கல்லூரி ஆசிரியர் குழுவைச் சேர்ந்த திருவாளர்களான எம்.கே. தையூப்கான், எம்.ரீ.எம். நிஸ்தார், எம்.ரீ.எம். அனஸ், எம்.ஏ.எம். பிஸ்று, ஏ.சி.ம் முனவைர், திருமதி. ஆர். வசீரா பீபி, திருமதி. எம்.ஆர்.ஜே. மர்வியா உட்பட ஏனைய சகோதர ஆசிரிய, ஆசிரியைகளுக்கும் இந்நாலின் அட்டைப்படத்தையும் ஏனைய படங்களையும் திறன்பட வரைந்து தந்த ஹெம்மாதகம அல் அஸ்ஹர் மகா வித்தியாலய ஆசிரியை மாவனல்லை நூர்ஜான் உவைஸ் அவர்களுக்கும் அப்படங்களை கணிணி அச்சுப்பதிவு செய்து தந்த எம்.என். ரிஸ்வி அகமட் அவர்களுக்கும் இந்நாலை சிறப்பாக அச்சுப் பதிவு செய்து தந்த மாவனல்லை, பிரதான வீதி, எம்.ஜே.எம். அச்சகத்தாருக்கும் எனது நன்றிகள் உரித்தாக வேண்டும்.

உ. நிசார்

2007-03-30

அணிந்துரை

கலாந்தி வ. மகேஸ்வரன்
முதுநிலை வீரவூரபாளர்
தமிழ்த்துறை, பேராதனைப்பல்கலைக்கழகம்

தமிழ்க்கவிதை மரபு என்பது நீண்ட பாரம்பரியத்தைக் கொண்டது. சங்க இலக்கியங்கள், அவற்றுக்குமற்பட்ட வாய்மொழிப்பாடல் மரபு என ஆரம்பித்த இப்பாரம்பரியம் பல்வேறு காலவெளிகளையும், அரசியல், பொருண்மிய பண்பாட்டுத் தளங்களையும் கடந்து சுமார் 20 நூற்றாண்டுகளுக்கு மேலாகப் பயணித்துள்ளது. ஒரு பண்பாட்டுச் சின்னத்தின் அடையாளமான நதிப்படுகை என்பது அவ்வாறான பண்பாட்டுக் கோலங்களையும் நிகழ்வுகளின் சுவடுகளையும், கால வெள்ளத்தின் கழிவுகளையும் தன்னுள் தாங்கியிருக்குமோ அவ்வாறே தமிழ்க் கவிதையான காலநதியும் தமிழ்ச் சமூகத்தில் நிகழ்ந்த சந்தோசங்களை, துக்கங்களை, நீதியை, அநீதியை, வக்கிரமங்களை, விழுமியங்களை எனச் சகல பக்கங்களையும் தன்னுள் அடக்கிக் கொண்டு இன்றும் வற்றாத தீரா நதியாக ஒடிக் கொண்டிருக்கின்றது. இதுவே தமிழ்க்கவிதையின் பலமும், பலவீனமும்.

தமிழ்க்கவிதை “செய்யுள்” என்ற தளத்திலிருந்து “கவிதை” எனத் தோற்றம் கொண்டு “புதுக்கவிதை” என்று புதிய வடிவமாற்றத்தைப் பெற்றுள்ளது மட்டுமன்றி அது பல்வேறு “கரு”க்களின் களங்களாகவும் அமைந்துள்ளது. தமிழ்க்கவிதை என்ற பொது நிலைப்பட்ட கருத்தியல் என்பது இன்று பிராந்தியங்களை மையம் கொண்டவையாக மாறிவிட்டது. தமிழகம், ஈழம், சிங்கப்பூர், மலேசியா என்ற பிரதேச எல்லைகளைத் தாண்டி இன்று புலம்பெயர் கவிதைகள் என்று ஐரோப்பிய நாடுகள் வரை அவை பரந்துள்ளன. புதிய அனுபவங்களையும், மொழியையும் அவை பதிவு செய்துள்ளன. “தேக்கநிலை” என்பது தமிழ்க்கவிதைத்தடத்தில் முகங்காட்டாத வகையில் அது இன்னும் உயிர்ப்புடன் இயங்குவதற்கான “அசைவு” இந்தப் பிராந்தியப் பரவலில் தான் ஏற்பட்டுள்ளது.

சமுத்துப்பூதந்தேவனாருடன் ஆரம்பித்த சமுத்து தமிழ்க் கவிதைப் புலம் இன்று வரை பல்வேறு தடங்களைத் தாண்டி வந்துள்ளது. மரபுவிருந்து நவீனத்துக்கும், நவீனத்திலிருந்து இன்று வரையான புதுமையாக்கங்கள் வரை அதற்கான ஒரு வரலாற்றுப் பின்புலம் உண்டு. மிகக் கவனமாகவும், நேர்த்தியாகவும் சமுத்துக் கவிஞர்கள் பலர் இதனை வடிவமைத்தனர். அவ்வாறான ஒரு ஸ்திரமான அடித் தளத்திலிருந்து கட்டப்பட்ட கவிதை மரபு “தனித்துவமானது” என்று பேசப்படுவதற்கு சமுத்துக் கவிஞர்களது கவனமான கனதியான புனைவுகள் காரணமாயின. காதல் பற்றிய புனைவைக் கருவாகக் கொண்டு ஆரம்பித்த “கரு” இன்று பல்வேறு சமூகச் செயற்பாடுகளையும் தாண்டி முனைப்புக் கொள்வதற்கு இந்தக் கனதியும் அவதானமும் துணை நின்றுள்ளன.

சமுத்துத் தமிழ்க்கவிதைப் பாரம்பரியம் பற்றிப் பேசும்போது இஸ்லாமிய கவிஞர்களது பங்களிப்பினை மறந்துவிட்டுப் பேசமுடியாது. அருள்வாக்கி அப்துல் காதிர் புலவரில் இருந்து ஆரம்பித்த இப்புலமைப் பாரம்பரியம் மிக நீண்டது. அண்ணல் எம்.ஏ. நு.மான், சோலைக் கிளி எனப் பல்வேறு காலக் குறிகாட்டிகளையும் அது தன்னுள் கொண்டது. இன்றைய ஊடகங்களில் அதிக பக்கங்களையும், காலங்களையும் (Air Time) நிறப்புபவர்களாக இவர்களில் பலர் விளங்குகின்றனர். புனைவுகளின் முதல் தெரிவாகக் கவிதையைத் தேர்வு செய்யும் பலநாறு இளைஞர்கள் இந்தப் பாரம்பரியத்தின் வாரிசுகளாக வளர்ந்து வருகின்றனர்.

இவ்வாறான தொரு பின் புலத்தில் நின்றுதான் கவிஞர் உ. நிசார் அவர்களது கவிதைப் பிரவேசத்தை நோக்க வேண்டியுள்ளது. இது அவரின் நான்காவது கவிதைத் தொகுதியாக வெளிவருகிறது. சமூக அக்கறையுடன் வாழும் எந்தவொரு மாணிடனாலும் சம்மா இருக்க முடியாது என்பது உண்மை. அவனது அந்த அக்கறையானது ஏதோ ஒரு விதத்தில் பீறிட்டுக் கொண்டு மேற்கிளம்பும் என்பதற்கு உ. நிசார் அவர்களின் கவிதை நுழைவு உதாரணமாகும். காதல் என்பது கூட சமூக உணர்வு நிலைப்பட்ட ஒரு செயற்பாடுதான்.

“வாழ்க்கை பாலை
வற்றாத சுனை
காதல்”

என்பதுதான் அவரது வாதம் இயற்கையில் கூட இணைந்து விடுவதைத் தவிர்த்து அதனைக் கருத்துக் களமாக்க முயற்சிக்கின்றார்.

“மனிதன்
இயற்கை தத்தெடுத்த குழந்தை
மனிதனுக்கு
இயற்கை செவிலித்தாய்”

என விரிகிறது அவரது கற்பனை. சில கவிதைகளில் இளைஞர்களை அவர்களது ஆழங்கமகளை நினைவுட்டுவதன் மூலம் உற்சாகப்படுத்த முனைகிறார்.

“உலகம்
இன்றுடன்
முடிந்துவிடாது
நானை உதயமும்
உனக்காகக் காத்து நிற்கிறது
நம்பிக்கைதான் வாழ்க்கை”

“இயற்கை
உன் மீதுள்ள காதலை
மலரிதழ்களில் எழுதுகிறது
நீ அவற்றைப் படிக்க வில்லை”

“நீ ...
ஓடு
ஒடிக்கெண்டே இரு
அழால்
உன்னை விட்டு ஓடாதே”

என இளைஞர்களை நம்பிக்கையும் கொள்ளக் கூடியினரை செய்கின்றார். ஓயாத அலைகள் என்ற கவிதையில் கடற்கரையின் முயற்சிகளையும் வாழ்க்கைப் பயணத்தையும் ஒப்பிடுகிறார்.

“பயண எல்லைகளை
முடப் பாய் மரங்கள் மறைக்க
இன்னும்
கடலைப் போல வாழ்க்கை
வாழ்க்கையைப் போல கடல்
ஓயாது வருகிறது
ஏமாற்றத்துடன்
திரும்பிப் போகிறது.”

என்பதாய் அக்கவிதை அமைகின்றது. “ எங்களூர் புளியமரம் ” ஒரு சமூக வரலாற்றின் நிதர்ஷனமாக நிற்பதைப் பரிவோடு பதிவு செய்கின்றார். இவ்வாறாகப் பல தளங்களில் உ. நிசாருடைய கவிதைகள் விரிகின்றன. ஏலவெ குறிப்பிட்டது போல கவிதா மன எழுச்சி என்பது சமூக அக்கறையின் பாற்பட்டதே. அந்த அக்கறை எப்போதும் எங்கேயும் நிகழலாம். அது உ. நிசாருக்கும் ஏற்பட்டிருக்கின்றது.

கவிதைப் புனைவு என்பது வார்த்தைத் தோரணங்களோ படிமச் சக்திகளோ அல்ல. ஆனால் கவிதைக்குள் கவிதை இருக்க வேண்டும் என்பது கவிதையின் பொது விதி.இன்று பெரும் பாலான புதுக்கவிதையாளரிடம் இவ்வாறான குறைபாடுகள் நிரம்பிப் போய் விட்டன. ஒன்றில் கவிதை என்பது படிமச் சக்திக்குள் சிக்கித் தவிக்கிறது; அல்லது வெறும் வசனங்களின் தோரணங்களாய் அமைந்துவிடுகின்றது. இந்தப் போகுக்கள் நிதானப்பட வேண்டும். கவிதைக் கான கருவும் , அழகியலும் இணைந் து மொழிக்கட்டமைப்புக்குள் போடும் கோலம் கவிதைக் களத்தை வளப்படுத்தக் கூடியன. இது சகலருக்குமான பொதுவிதி.கவிஞர் உ. நிசார் அவர்களது சமூக அக்கறையும், புனைவு மனமும் இன்னும் மிக ஆழமாகவும் அழகாகவும் இணையும் போது உ. நிசார் மத்திய , சபரகமுவ பிராந்திய எல்லைகளைத் தாண்டிய கவிஞராக அடையாளம் கொள்ள முடியும்.

வாழ்த்துக்களுடன்

வ. மகேஸ்வரன்

27-03-2007

நம்பிக்கைதான் வாழ்க்கை

உழை...

இன்றைக்கு மட்டுமல்ல
நாளைக்கும் சேர்த்து

உழை...

அதோ!

அங்கே பார்

தூர...

மிக மிகத் தூர...

ஒரு தீபம் ஒளிர்கிறது

உனது நம்பிக்கை

அங்கே...

ஒளி வீச்கிறது

அந்தத் தீபத்துக்கு
 திரியாக இருப்பதுடன்
 உன்னை
 நெய்யாகவும் ஊற்றி விடு

அப்போது
 அந்தத் தீபம்
 ஒய்யாரமாக ஏரியும்

உலகம்
 இருண்டதென நினைக்காதே!
 உருண்டையென நினை
 நீ எங்கு சென்றாலும்
 இருந்த இடத்துக்கே
 திரும்பி வரலாம்

உலகம்
 இன்றுடன்
 முடிந்து விடாது
 நாளைய உதயமும்
 உனக்காகக் காத்து நிற்கிறது
 நம்பிக்கைதான் வாழ்க்கை

கனவு காணும் அம்மா

மேகம் போல மழை பொழிந்து
ஆறு போல ஒடி வந்து
அணை போல உடைந்து பொங்கி
அன்பு கொள்ளும் அம்மா

கடல் போல அழுதை ஊட்டி
அலை போல அரவணைத்து
கப்பல் போலக் கை கொடுத்து
கரை சேர்க்கும் அம்மா

மலர் போல மடலவிழ்ந்து
இதழ் போல விரிந்து நின்று
மணம் போல கமழ்ந்து வந்து
மகிழ்ச்சி தரும் அம்மா

வயல் போல பசுமை கொண்டு
வரப்பு போலக் காத்து நின்று
கதிர் போல நிறைவு கொள்ள
கனவு காணும் அம்மா

ஓயாத அலைகள்

வாழ்க்கையைப் போல...

கடலின் அலையும்

ஓயாது வருகிறது...

திரும்பிப் போகிறது...

தென்றலில்

அமைதி கொண்டு...

புயலில்

கொந்தளித்து...

நம்பிக்கைக் கரையை அடைய

நிதம் நிதம்

கடலின் அலையும்

ஓயாது வருகிறது

பயண எல்லை காண

தத்தளித்துத் தத்தளித்து...

அலுத்துச் சலித்த

மனிதப் படகொன்றை

துணைக்கு

அழைத்துக் கொண்டு

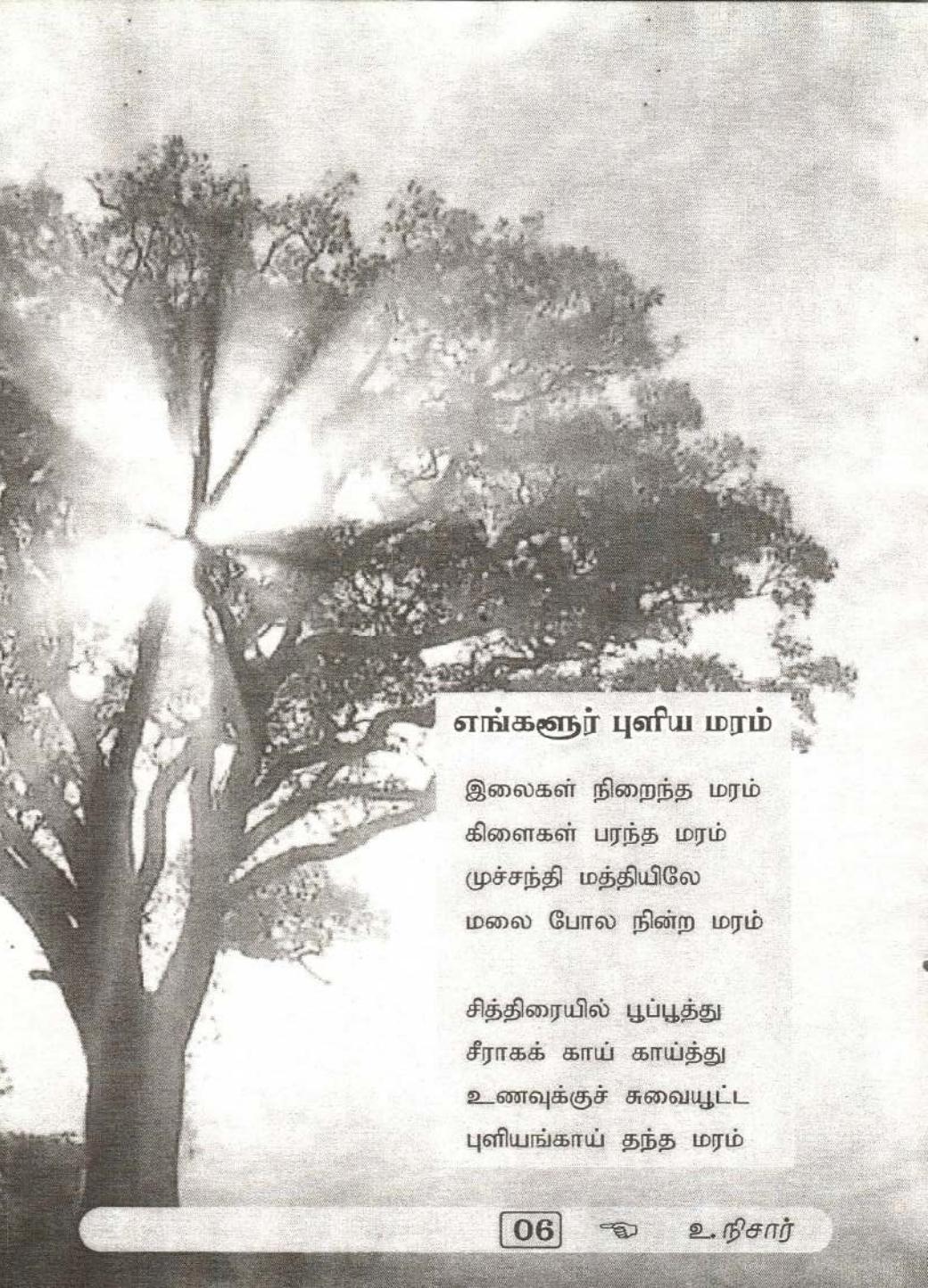
கடலின் அலையும்

ஓயாது வருகிறது...

தளர்ந்த விசைக்கு
கட்டுப் படாத படகுக்கு
வாழ்க்கை எல்லை
தென்பட வில்லை
அதனால்
படகைத் தவிக்க விட்டு
கடல் மட்டும் வருகிறது

பயண எல்லைகளை
முடப்பாய் மரங்கள் மறைக்க
இன்னும்
கடலைப் போல வாழ்க்கை...
வாழ்க்கையைப் போல கடல்...
ஓயாது வருகிறது...
ஏமாற்றத்துடன்
திரும்பிப் போகிறது...

எங்கனூர் புளிய மரம்

இலைகள் நிறைந்த மரம்
கிளைகள் பரந்த மரம்
முச்சந்தி மத்தியிலே
மலை போல நின்ற மரம்

சித்திரையில் பூப்பூத்து
சீராகக் காய் காய்த்து
உணவுக்குச் சுவையுட்ட
புளியங்காய் தந்த மரம்

பறக்கும் பறவைகளும்
பயணம் போவோரும்
உறவாகக் கொண்டதனால்
உவப்புடன் நின்ற மரம்

காகங்கள் கூடுகட்ட
எறும்புகள் ஊர்ந்து செல்ல
ஆடு மாடு இளைப்பாற
அரவணைத்து நின்ற மரம்

ஆங்காங்கே தேனீக்கள்
ரீங்காரம் செய்து வர
தெவிட்டாத நறுந்தேனை
விருந்தாகக் கொடுத்த மரம்

பலநாறு வருடங்கள்
ஒங்கி வளர்ந்ததனால்
சுற்றி வளைப்பதற்கு
பல பேர் நின்ற மரம்

மசக்கைப் பெண்களுக்கு
புசிக்கப் பதமான
காய்களையும் கனிகளையும்
களிப்புடனே தந்த மரம்

பெரஹரா ஊர்வலங்கள்
 பாங்காக வந்து நின்று
 அர்ச்சனை செய்வதற்கு
 அனுசரணை யான மரம்

இயற்கைக்கு வினை செய்ய
 மனிதன் துணிந்ததனால்
 ஒருநாள் தளர்ந்து போய்
 இயலாமல் நின்ற மரம்

சரித்திரங்கள் கண்ட மரம்
 சான்றாக நின்ற மரம்
 பரிதாபத்துடன் பார்த்து
 உயிர் பிச்சை கேட்ட மரம்

இலைகள் உதிர்ந்து விட
 கிளைகள் தளர்ந்து விட
 பசுமை பறந்ததனால்
 பட்டுப் போய் நின்ற மரம்

எங்களூர் புளிய மரம்
 இல்லாமல் போனாலும்
 இன்னும் என் மனதில்
 நிழல் பரப்பி நிற்கும் மரம்

அழகு

அழகு அழகு அழகு
உலகில் எல்லாம் அழகு

ஆடும் மயிலும் அழகு
பாடும் குயிலும் அழகு
காடும் மலையும் அழகு
கன்னியர் நடையும் அழகு

நத்தை ஊர்வது அழகு
நண்டு நகர்வது அழகு
கொத்தும் கோழியும் அழகு
கொண்டைச் சேவலும் அழகு

கரையும் காகம் அழகு
கள்ளிச் செடியும் அழகு
பிறையும் வளர் அழகு
உறையும் பனியும் அழகு

மலர்கள் மலர் அழகு
மண்ணுள் புழுவும் அழகு
உழவன் உழுதல் அழகு
ஊதும் சங்கும் அழகு

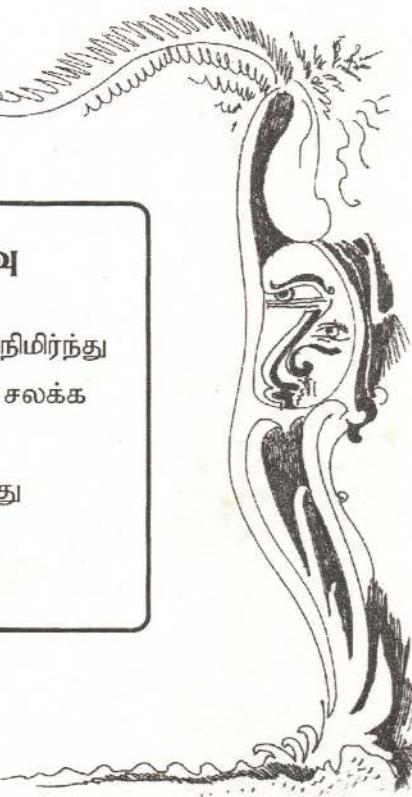
உன்னைக் கவரும் அழகு
என்னைக் கவரா அழகு
என்னைக் கவரும் அழகு
உன்னைக் கவரா அழகு

அழகு அழகு அழகு
உலகில் எல்லாம் அழகு

நிறைவு

வெற்றுப் பதர் நிமிர்ந்து
காற்றிலே சல சலக்க
நெற்கதிர்
தலை குனிகிறது

திருப்தி

நீ ஊதுவர்த்தி
நான் மெழுகுவர்த்தி
இருவரும் ஏரிகிறோம்
வேதனையுடன்...

உனது வேதனை மணமாக
எனது வேதனை ஒளியாக
பரிணமிக்க
இருவரும் ஏரிகிறோம்
எம்மை...
எமக்குள் அழித்துக் கொண்டு
நுகர்வோரின்
மன நிறைவுக்காக

மந்தாரம்

வருவார்கள்

அவர்கள் வருவார்கள்

இருள் சூழ வருவார்கள்

காலைக் கருக்களில்

கரு மேகம் ஒன்று

நிலத்தில் இறங்கியது போல

வருவார்கள்

அவர்கள் வருவார்கள்

அவர்களின் முகங்களில்

காலை விடியாது

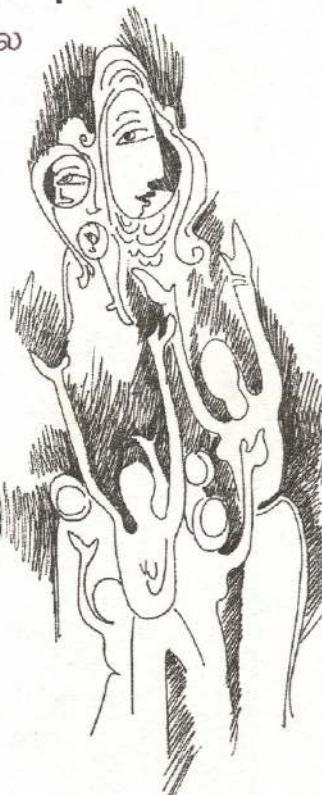
மழையும் தூறாது

மந்தாரத்தைச் சுமந்து

சந்தோசத்தைக் கலைந்து

வருவார்கள்

அவர்கள் வருவார்கள்

மந்தவாசம்

வருவார்கள்

இன்னும் வருவார்கள்

இன்முகத்துடன் வருவார்கள்

அந்தி சாயும் வேளைகளில்

சந்தக் கவிதையொன்றின்

சங்கீத நடையுடன்

அவர்கள் வருவார்கள்

அவர்களின் முகத்திலே

அந்தி சாயாது

மந்தகாசம் தவழும்

சந்திரனை வரவேற்க

மகிழ்ச்சியுடன் காத்திருக்கும்

அந்தி வானம் போல

சந்தோசத்துடன்

அவர்கள் வருவார்கள்

மயிலாகி... குயிலாகி... மலரானாள்

அழகிய மங்கையவளின்
பொற் பாதங்கள்...
நாட்டிய மேடையோன்றில்
எழுப்பிய
தாளங்களின் முன்னே...
பக்க வாத்தியங்கள்
மெளனம் சாதிக்க...
அவளோரு ஆடும் மயிலானாள்

கால்களில் கட்டிய சதங்கையொலி
கைகளில் அணிந்த வளையலொலி
இவையிரண்டும்
சங்கமிக்க அங்கே...
இசை யொன்று பிறந்து...
நாட்டிய மேடையில்
அவளோரு பாடும் குயிலானாள்

கர்கோஷி அலைகள்
அவையிலே மோத...
ஆடுகின்ற அவளின்
ஆனந்தக் கூத்தில்
அழகிய முகமலர்
எழிலாக விரிய
நாட்டிய மேடையில்
அவளோரு ஓடும் மலரானாள்

உன்னை விட்டு ஓடாதே!

இளைஞனே!
நில்!
எங்கே ஒடுகிறாய்

காலம் ஒடுகிறது
காலத்தைப் பிடிக்க ஒடுகிறாயா?
இளமை கழிகிறது
முதுமையை நிறுத்த ஒடுகிறாயா?

ஓவ்வொரு உதயமும்
உன்னை அணைத்துக் கொள்ள
கைகளை நீட்டுகிறது
நீ கைகளை
உதறி விடுகிறாய்

ஓவ்வொரு மாலையும்
உன்னை மாலையிட்டு வரவேற்க
வானம் கோலமிட்டுக் கொள்கிறது
நீ அழகை மறந்து ஒடுகிறாய்

இளமை ஒரு வசந்த விழா
விழாவைக் கொண்டாடாமல்
உனக்குள்ளே நீ - உன்னை
அழித்துக் கொள்கிறாய்

வாழ்க்கைப் பாதையில்
 ஒரு சோலையிருந்தால்
 உன் முகவரியை
 அங்கே - நீ
 தொலைத்து விடுகிறாய்

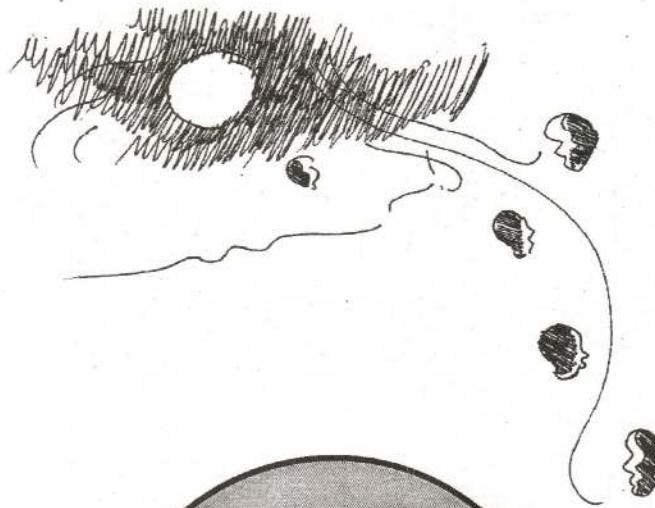
பசிக்கு உழைக்கத் தொடங்கினாய்
 உழைப்பிலேயே
 உன் காலம் கழிகிறது
 பசிக்கு நீ உணவருந்தவில்லை

இயற்கை...
 உன் மீதுள்ள காதலை
 மலரிதழ்களில் எழுதுகிறது
 நீ அவற்றைப் படிக்கவில்லை

காலையும் மாலையும்
 காற்று வந்து
 உன் காதுகளில் இசைக்கிறது
 நீ காது கொடுக்கவில்லை

இவற்றை அவதானிக்காமல்
 நீ
 ஒடு...
 ஒடிக் கொண்டே இரு...
 ஆனால்
 உன்னை விட்டு ஓடாதே...

ஓய்யாரம்

இரவலுக்கு
வாங்கினாலும் ஒளியை
ஓய்யாரமாக
பவனி வருகிறது நிலா

காலம் சிரித்தது

வானம் பொழிந்தது
யூமி மகிழ்ந்தது
பூத் தடாக மொன்று
பூத்து
புது மணம் பரப்பியது
நிலத்தின் சாறு
பூக்களுக்குள்
தேனை நிரப்பியது
வண்டுகள் வந்தன
தேனை உண்டு மகிழ்ந்தன

காலம் கோலம் செய்தது
நிலத்தின் சாறு...
வற்றிப் போக
பூத்தடாகம்
பூவிழந்து
பொலிவிழந்து
சகதி நிலமாகியது
அதைப் பார்த்து
காலம் சிரித்தது

கருப்பு - வெள்ளை சித்திரங்கள்

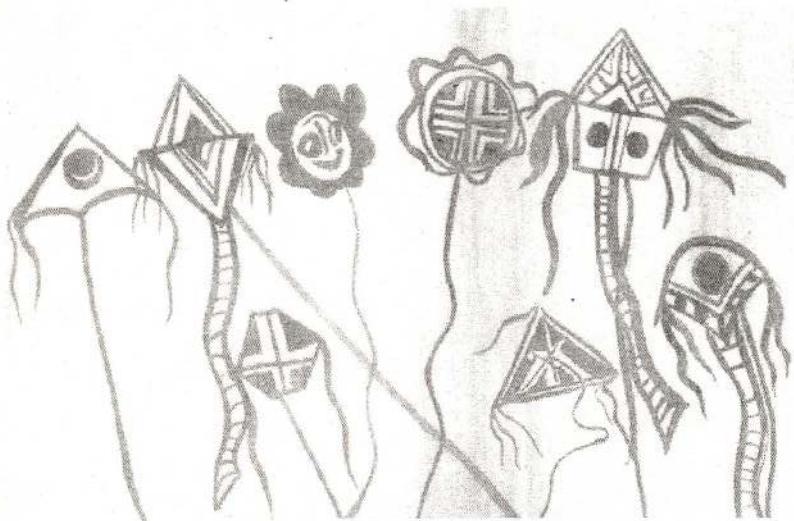
ஒரு கையில்
வாழ்க்கைத் தாள்
மறு கையில்
செயல் தூரிகை
பிறக்கும் போதே
தினிக்கப்பட்டன

அன்றிலிருந்து
இன்று வரை...
தாள் நிறைய
தூரிகையால்
சித்திரம் வரைய
பார்ப்பவர்களுக்கு
நாமே - ஒரு
சித்திரமாகி விட்டோம்

பொய் களவு...
 கொலை கொள்ளள்...
 சூது வாது வஞ்சக...
 வர்ணங்களை
 தொட்டுத் தொட்டு
 சித்திரங்களை தீட்டி இருந்தால்
 ஜேயோ...
 பார்ப்பவர்களுக்கு
 அந்தச் சித்திரங்கள்
 கண்ணெனக் குத்தும்
 குச்சிகளாக அமைந்து விடும்

அன்பு...
 நற்பண்பு...
 பாசம் நேசம் சாந்தி சமாதான...
 வர்ணங்களை
 தூரிகையால் தொட்டுத் தொட்டு
 சித்திரங்களைத் தீட்டி இருந்தால்...
 ஆகா... பார்ப்பவர்களுக்கு
 அந்தச் சித்திரங்கள்
 கண்ணெனக் கவரும்
 வண்ணமாக அமைந்து விடும்

பட்டம்

பட்டம் செய்து
 பறக்க விட்டவர்கள்
 கீழே இருக்க
 பட்டம் பறக்குது வானிலே
 விட்டவர்கள் கைகளிலே
 நூல் இருப்பதை மறந்து...

ஆஷை

தாகம்...
தணியாத தாகம்...
நர்த்தன நாரியாய்
நாட்டியம் பயிலும்
அனையாத சுடருக்கு
தணியாத தாகம்...
அடியிலே எஞ்சிய
ஒரு துளி எண்ணேயை
அழுதாக உறிஞ்சி
தாகம் தீர்த்தும்
ஆஷை தீராத
அனையாத சுடர்
தன் உடலை ஏரித்து
ஆஷை தீர்க்க
அது அழிகிறது
தனக்குள்ளே...

நன்றி.
சிந்தாமணி - 20-01-1980

பூவைக் கேட்டுப் பார்

கொட்டும் மழையில்
நனைந்த மரங்கள்
தலை துவட்டும் போது
அழுகின்றன பூக்கள்

முடிவிலி

வாழ்க்கை பாலை
வற்றாத சுனை
காதல்

இருதயம் சுவர்
சிதையாத சித்திரம்
காதல்

மானுடம் இருள்
எரியும் சுடர்
காதல்

காமம் புயல்
வீசும் தென்றல்
காதல்

சகலமும் மாயம்
சாகா வரம்
காதல்

உலகம் குன்யம்
முடியா முடிவிலி
காதல்

மயிலே வா

பூமி அரங்காக
வேண்டும் - அதிலே
நீ ஆட
வேண்டும் - ஆடிட
நான் பாட
வேண்டும் - என
வேண்டிய மயிலே வா

வானம் குடையாக
வேண்டும் - பூமி
விரிப்பாக
வேண்டும் - அங்கு நீ
நடை பயில
வேண்டும் - என்று
கொஞ்சிய மயிலே வா

குயில்கள் இசை பாட
வேண்டும் - இசையில்
தேனோழுக
வேண்டும் - தேனை
நீ பருக
வேண்டும் - என்ற
சிங்கார மயிலே வா

ஓயாது மழை பொழிய
வேண்டும் - பொழிய
அதில் நனைய
வேண்டும் - நனைந்து
மகிழ்ந்தாட
வேண்டும் - என்று
அகவிய மயிலே வா

மேகம் மீதமர
வேண்டும் - அமர
நான் தொடர
வேண்டும் - தொடர
நீ மகிழ
வேண்டும் - என்ற
அழகிய மயிலே வா

இயற்கையைக் காதலீ

பெற்ற தாய்
 தன் குழந்தை
 வாழும் வரை அரவணைக்கிறாள்
 செத்துப் போனதும்
 பின்மென்று ஒதுக்குகிறாள்
 இயற்கைத் தாயோ
 பின்தைக் கூட அரவணைத்து
 பூமிக்குள் வைத்து மறைக்கிறாள்

மனிதன்

இயற்கை தத்தெடுத்த குழந்தை
 மனிதனுக்கு
 இயற்கை செவிலித் தாய்

தத்தெடுத்த குழந்தையை
காற்று தாலாட்டுகிறது
அடு நீராட்டுகிறது
பூமி உணவூட்டுகிறது
தாலாட்டி நீராட்டி உணவூட்டும்
செவிலித் தாய்க்கு
தவறிமைக்கிறது
தத்தெடுத்த குழந்தை
ஒசோன் படலத்தில்
ஒட்டை விழுந்து விட்டது
காற்று மண்டலம்
மாசடைந்து விட்டது
கடல் நீர் கூட
கறுப்பு நிறமாகி விட்டது
இவை
அழற்றிவு படைத்த மனிதனின்
பேரறிவால் வந்த வினைகள்

பாசம் மிகுந்த பெற்ற தாய்
 பல சமயம் சினந்து எழுவது
 குற்ற மிழைத்த குழந்தையை
 தட்டி வைப்பதற்கே!

நேசம் மிகுந்த செவிலித் தாய்
 சில சமயம் சீரி எழுவது
 தத்தெடுத்த குழந்தையை
 தண்டிப்பதற்கல்ல
 சிந்திக்க வைப்பதற்கே!

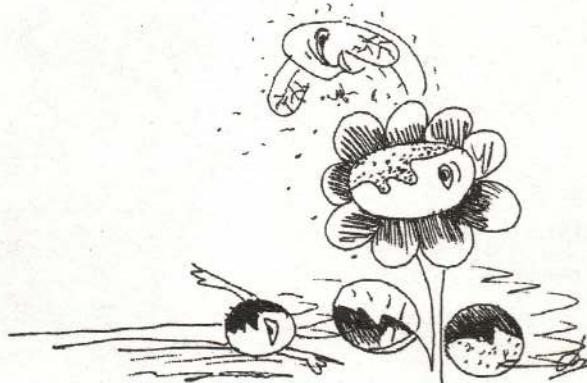
இங்கு
 பெற்ற தாயை விட
 செவிலித் தாய்
 தயவிலே மிஞ்சகிறாள்

இயற்கை என்பது இயற்கைக்கே!
 அதனால் இளைஞரே!
 இனிதாக வாழ
 இயற்கையைக் காதலி
 அப்பொழுது
 இயற்கை உன்னைக் காதலிக்கும்

வழி தவறி...

மலருக்கு வராத
மது உண்ணாத
வண்டொன்று
பறக்கிறது வழி தவறி...

ஏழாவது அறிவு

என்னெனச் சுற்றி
ஏன் படர்கிறாய்?
என்று கேட்டது மரம்
உறவு என்றது கொடி

என்னெனச் சுட்டு
ஏன் ஏரிக்கிறாய்?
என்று கேட்டது காடு
இயல்பு என்றது நெருப்பு

கையளவு இதயத்துள்
காரிகையர் எத்தனை பேர்?
என்று கேட்டது இதயம்
காதல் என்றது கட்டிளமை

இரும்பு கரும்பாகும் சாற்றில்
ஏன் இவ்வளவு இனிமை?
என்று கேட்டது முதுமை
துணிவு என்றது இளமை

ஜயறிவு போதாதா?
அழாவது அறிவெதற்கு?
என்று கேட்டது குரங்கு
ஏழாவது அறிவையும் பெற
என்றான் மனிதன்

நாணம்

வெட்கத்துடன்
ஒட்டிப் பிறந்த
இரட்டைச் சகோதரி

பெண்களின்
வதன வானை
ஒரு கணம் அணி செய்து
மறு கணம் உதிரும்
மின் மினிப் பூக்கள்

பெண்மையின்
மென்மைக்கு
மெருகூட்ட
இயற்கை
தன் கரங்களால்
இலவசமாக அளிக்கும்
இலகுவான ஒப்பனை

உள்ளத்தில் அரும்பி
முகத்தில் அவிழ்ந்து
உடலெங்கும் மலர
பார்ப்பவர்களை
பரவசப்படுத்தும்
நர்த்தனம்

வாழ்க்கை

இளங்கொடி
நிலத்திலே படர
கிழு மரம் சுமக்கிறது
பூக்களை

காயம் செய்த காதல்

கெஞ்சிய விழிகள்
கொஞ்சிய கதை
வஞ்சி டயானாவை
வஞ்சித்த கதை

உறோசாக்கள்
உதிர்ந்த கதை
உலகம் அன்று
அதிர்ந்த கதை

பண்டைய காலத்து
மணி மகுடம்
ஒரு கணம் மங்கி
ஒளியிழந்த கதை

சிம்சனை மணமுடிக்க
முடிதுறந்த மன்னன்
எட்டாம் எட்வர்ட்
தலை குனிந்த கதை

காதல் விருட்சங்களால்
இலக்கியச் சோலைகளுக்கு
நிழலளித்த ஷேக்ஸ்பியரை
சிரச்சேதம் செய்த கதை

காதல் குடி கொண்ட
தாஜ் மகாலுக்குள்ளே
பேரழகி மும்தாஜ்
என்னி நகைத்த கதை

அது
டயானாவுக்கும் - பாக்கருக்கும்
களவில் மலர்ந்த
சார்ஸ்ஸ் - கேமிளா
காதல் கதை

காதல் கதையா?
அல்ல - அது
முப்பத்தைந்து வருடங்களுக்கு
முன்னர் மலர்ந்த
காதகர் கதை

தந்தையின் தகாத திருமணத்துக்கு
இளவரசன் அன்று
சாட்சியாக நின்று
மனித பண்பாட்டரசியை
துகிலுரித்த கதை

சம்பிரதாயங்களே
சட்டங்களாக இருக்கும்
பிரித்தானியாவில்
மாற்றான் மனைவியைக் கூட
காதலித்துக் கரம் பிடிக்கலாம்
என்பதை
சட்டமாக்கி விட்ட கதை

அதனால் - சகலருக்கும் .
அறிவித்துக் கொள்வதாவது
காதலையும் கணிவையும்
கண்ணீரால் குழைத்துக் குழைத்து
கட்டி யெழுப்பிய
காதல் மாளிகை தாஜ்மகால்
இன்னும் நிலைக்க வேண்டுமா?
இல்லை
மண்ணுள் புதைய வேண்டுமா?

முதுமைக்கு வந்தனம்

குருத்தோலை

சிரிக்க...

காவோலை

வி

மு

ந

த

து

பூமி...

மகிழ்ச்சியுடன்

ஆரவாரித்து

வரவேற்றது

யதാർത്ഥമ்

കൺടേൻ
കൺവോൺറു...
അതുവുമ்
പകല് കൺവോൺറു...

പൂവൊൺറു പുത്തിരുക്കു
ഇതമും ചിരുക്കക്കണ വിരിത്തു...
നിലവു ഉതിത്തിരുക്കു
ഒണി നീരില് കുണിത്തു...
വൺഞാത്തുപ് പുച്ചി പറക്കുതു
വൺഞാങ്കക്കണാസ് സിതൃ...
നദിയോൺറു പാധതു
ഇശൈ വെൺണാമ് കലന്തു...
കുമിലോൺറു കൗവു
വചന്ത വാമിലില് നിന്റു...

ആഹാ...
കാണക് കിടൈക്കാത കാട്ചി
കാവിയാങ്കണില് വരുമ്
കൺ കൊണ്ണാക് കാട്ചി

கனவு வானம் அதிர்ந்தது
நினைவுப் பூமியில்
விழுந்து விட்டேன் நான்

எனக்கு முன்னால்
சுவரிலே சித்திரமொன்று...
அங்கே...
பூவொன்று பூத்திருக்கு
முட்கள் குழு...
நிலவு உதித்திருக்கு
பனித்தூரலில் கரைந்து...
வண்ணத்துப் பூச்சி பறக்குது
வண்ணங்களை இழுந்து...
நதியொன்று பாயுது
குப்பை கூழு பாவங்களைச் சுமந்து...
குயில் கூவது
மயானத்தின் அருகே மரமொன்றில் இருந்து...

கனவு வேறு...
நனவிலே கானும்
காட்சிகள் வேறு...

நம்பிக்கை

கனவுப் பூக்கள்
உதிர்ந்ததென
கவலைப் படாதே
இன்னும்
மொட்டுக்கள் மலர்
காத்து நிற்கின்றன

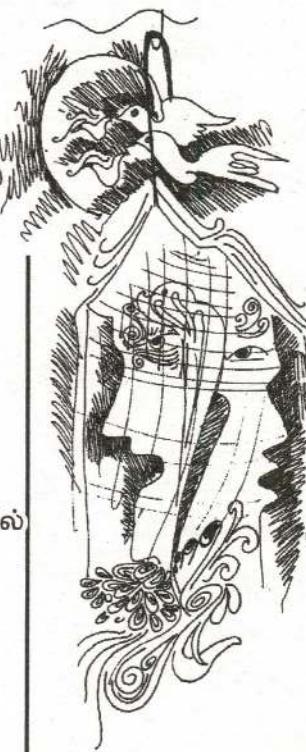
அடுப்பங்கரை
அணைந்ததென
ஆத்திரப்படாதே
வானிலே சூரியன்
இன்னும் ஏரிகிறான்

ஏரியும் தீபமாய்
உன்னை ஏற்றிவிடு
காற்றுக் கூட
உன்னை அணைக்காது

மயில்களும் கீளிகளும்

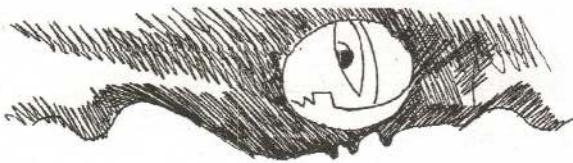
பகட்டான உடலை
பட்டுடையால் போர்த்தி
பாங்கான ஊர்திகளில்
பயணம் போகும் பொழுது
கையடக்கத் தொலைபேசியில்
கட்டணங்கள் தீர்க்கப்படும்
அவளோரு மயில்
அதனால்
அவளுக்குக் கைம்மாறும்
பச்சை நிறத்தாள்களினும்
தோகை மயில்கள்

வறுமை வெள்ளாவியில் வெந்து
 உருமாறிய முகத்தை
 இஸ்திரி போட்ட புன்னகை
 பொலிஷூட்ட
 தொழிலுக்குப் புறப்பட்ட
 இவளொரு கிளி
 இதனால்
 இவளுக்குக் கைமாறும்
 செம்மஞ்சள் நிறத்தாள்களில்
 கீச்சிடும் கிளிகள்

இருவரையும்
 ஒரே இரவும் ஒரே இருஞும்
 அரவணைத்தாலும்
 ஒரு நாள்
 இருவரும் ஒரே கூண்டுக்குள்
 அடைபட
 மயில் விடுதலையானாள்
 கிளி...?
 ஒரு வருடத்துக்கு
 கூண்டுக்கிளியானாள்

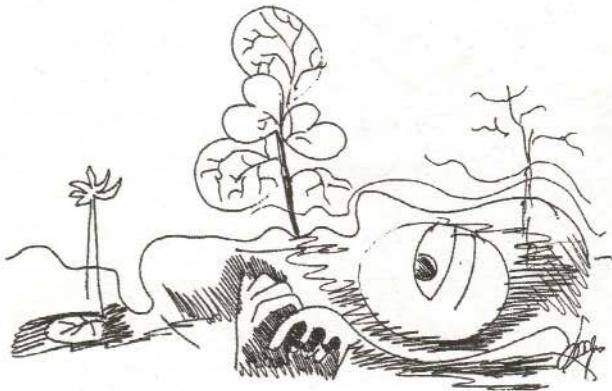
அல்ட்சியம்

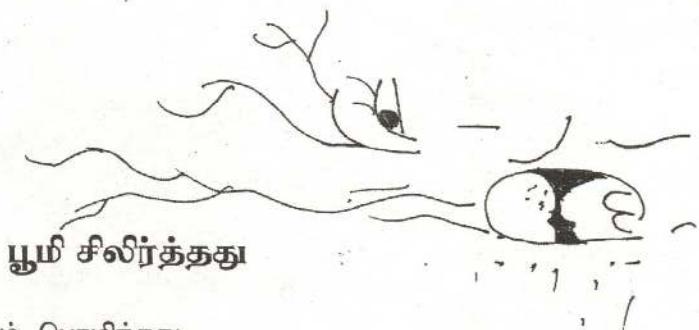
வானிலே

சிரிக்கும் நிலவு

முகம் பார்க்கிறது

குளத்திலே

பூமி சிலிர்த்தது

வானம் பொழிந்தது

பூமி மகிழ்ந்தது

வேலியிடாத

வெற்றுத் தரையில்

பருவ காலம்

பாட்டிசைத்தது...

பாட்டைக் கேட்டு...

பயிரிட வந்தவன்

அறுவடைக்குக் காத்திராமல்

விலகிப் போக...

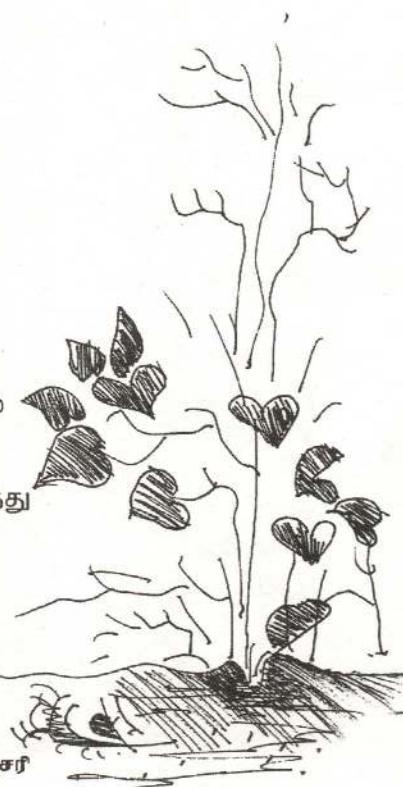
கட்டவிழ்ந்த காளைகள் வந்து

பயிர்களை மேய

வானம் சிரித்தது...

பூமி சிலிர்த்தது...

நன்றி.
தனிகர்ன் வாரமஞ்சரி

உவகை

நான் வானம்
நீ நிலா
உலா வா

நான் மரம்
நீ கொடி
படர்ந்து கொள்

நான் உடல்
நீ உயிர்
ஒட்டிக் கொள்

நான் கிண்ணம்
நீ மது
நிறைந்து கொள்

நான் கடல்
நீ அலை
புரண்டு வா

நான் பல்லக்கு
நீ பயணி
ஏறிக் கொள்

நான் கவிதை
நீ ரசிகை
புரிந்து கொள்

வெற்றி

இளைஞனே!
குரியனின்
கதிர்க் கரங்கள் போல
உன் கரங்கள்
உலகை அரவணைக்கட்டும்

காற்றின்
கால்கள் போல
உன் கால்கள்
தரணியில் அலையட்டும்

ழய்வற்ற
இதயத்தைப் போல
உன் உடலும்
ழய்வின்றி உழைக்கட்டும்

அழுகடலின்
முத்துக்கள் போல
உன் ஆற்றல்கள்
அவனியில் ஓளிரட்டும்

அழாவது அறிவுடன்
உலகில் நிற்காது
ஏழாவது அறிவையும் பெற
உன் சிந்தனைகள் ஒங்கட்டும்

மாண்பு

கர்வம் கொண்ட
மயிலின் இதயத்திலும்
காதல் மலர்ந்தது
மலர்ந்த காதல்
தோகையாய் விரிந்தது

துர்மணம் வீசிய
சேற்று நிலமும்
காதலை நுகர்ந்தது
நுகர்ந்த காதல்
செந்தாமரையாய் மலர்ந்தது

முட்கள் மட்டும் குழந்த
உறோசாச் செடியும்
காதலை வேண்டியது
முட்கள் எல்லாம் அரணாக
ஒரு முள்
உறோசாப் பூவாகப் பூத்தது

நீ நிலா நான் பூமி

நீ நிலா

நான் பூமி

எட்டாத உயரத்தில்

என்னைச் சுற்றிச் சுற்றி

வலம் வரும்

நீ நிலா

நான் பூமி

தினம் வந்து...

துநிசனம் தந்து...

தினம் மறையும்

உன்னை...

ஒரு கணம்...

என்னில் தக்க வைத்துக் கொள்ள

முடியாதவனாய் நான்...

சதா காலமும்

நான் பூமி

நீ நிலாவா?

எனது இரவு நீ

இருள் திரையை
இழுத்து மூடி
இதமாக என்னை
அரவணைக்கும்
எனது இரவு நீ...

பகல் தந்த களைப்பை
நிலவு நீரால் நீராட்டி
மகிழ்ச்சி தொட்டிலில் வைத்து
மனமாரத் தாலாட்டும்
எனது இரவு நீ

நிந்திரா தேவியின் வருகைக்கு
காற்றைத் தூதனுப்பி விட்டு
கட்டியம் கூறக்
காத்திருக்கும்
எனது இரவு நீ...

மனத் திரையிலே
கனவுச் சித்திரங்களை
வரைந்து மகிழும்
எனது இரவு நீ...

கனவு காணுங்கள்

இளைஞர்களே!

கனவு காணுங்கள்

நேற்று இறந்து விட்டது

நாளை நலமாக வாழு

கனவு காணுங்கள்

இயற்கை கூட

கனவு காண்கிறது

தான் காணும் கனவுகளுக்கு

வர்ணம் குடிக்கொள்கிறது

வானம் காணும் கனவு

இளஞ் சூரியன்

சூரியன் காணும் கனவு

வண்ண மேகங்கள்

மேகங்கள் காணும் கனவு

உலகின் பசுமை

பசுமை காணும் கனவு

தன் நிறைவு

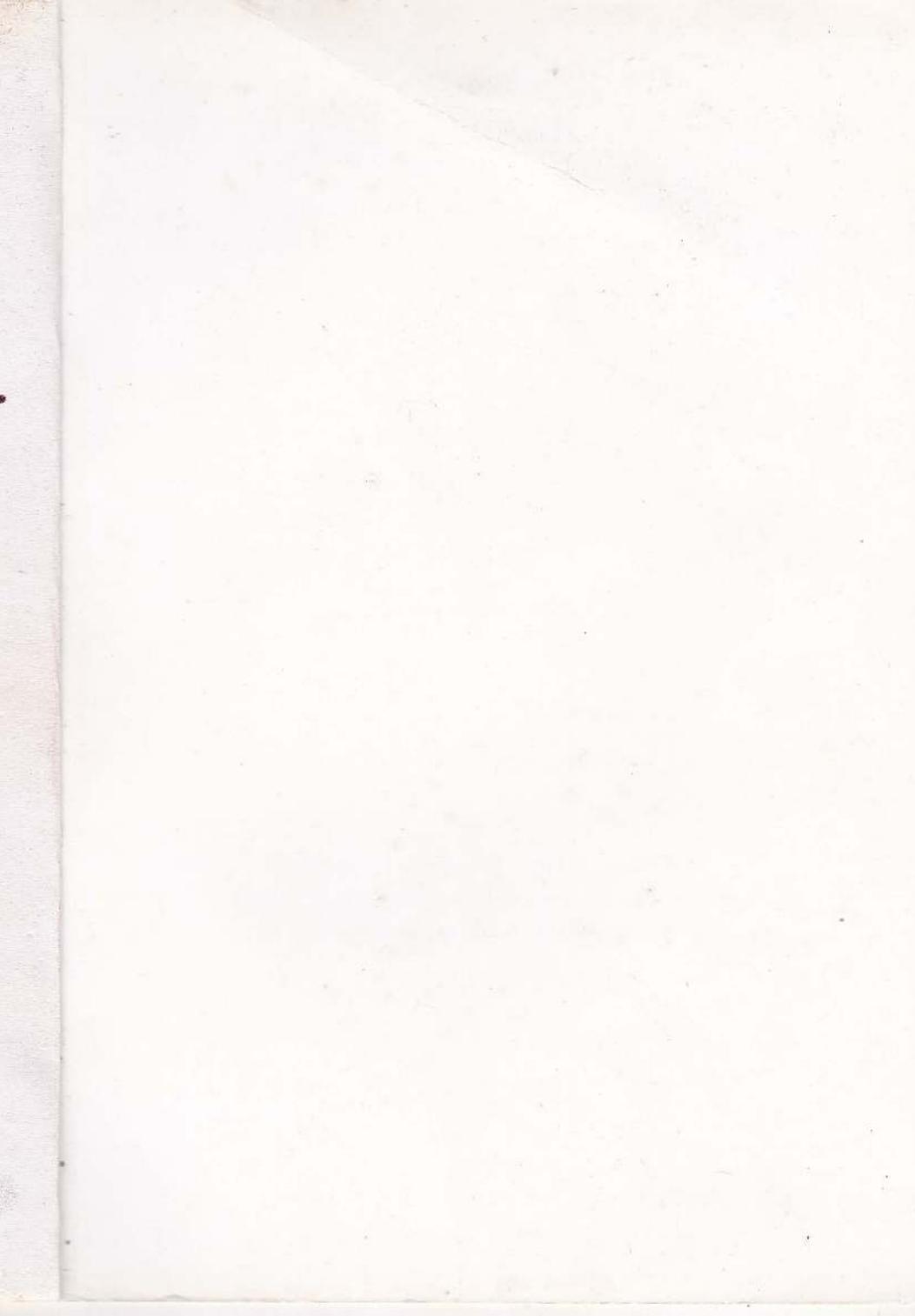

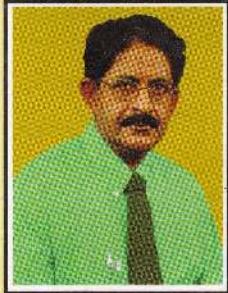
நிறைவு காணும் கனவு
உலகின் சபீட்சம்
சபீட்சம் காணும் கனவு
இறைமை தன் ஆதிக்கம்

முட்டை கூட
கனவு கண்டதனால் தான்
அது
கோழிக் குஞ்சாகி
சுதந்திரமாக அலைகிறது

அதனால்
இளைஞர்களே!
கனவு காணுங்கள்
உலகில்
சுதந்திரமாக அலையுங்கள்
நாளைய உலகில்
நம்பிக்கை நட்சத்திரமாகுங்கள்

பயண எல்லைகளை
முடியாய் மரங்கள் மறைக்க
இன்னும்
கடலைய் போல வாழ்க்கை...
வாழ்க்கையைய் போல கடல்...
இயாது வருகிறது...
எமாற்றத்தான்
திரும்பிய் போகிறது...

அறிமுகவுரை

கவிதை எங்கும் இருக்கிறது. ஆனால் அதைக் கண்டு கொள்ளும் ஆற்றல் கவிஞர்கள் ஒருவனிடமே உள்ளது. கவிஞருக்குக் கிடைத்திருக்கும் அந்த ஆற்றல் இறைவனின் ஓர் அருட்கொடையே.

“இயாத அலைகள்”, உ.நிசாரின் நான்காவது கவிதைத் தொகுதியாகும். அங்கே அவரின் சில கவிதைகள் வாழ்க்கையின் யதார்த்தத்தைப் படம் பிடித்துக் காட்டுவதாக அமைந்திருக்கின்றன. இன்னும் சில கவிதைகள் இளைஞர்களுக்கு நம்பிக்கை ஊட்டுவனவாக அமைந்திருக்கின்றன.

கண்டி மாவட்டத்தின் உடனுவரை முறுத்தகவறமுலையைப் பிறப்பிடமாகக் கொண்டு தற்போது மாவனல்லை பதுரியா மத்திய கல்லூரியில் ஆசிரியராகப் பணிபுரியும் அவரது முயற்சிகளுக்கு எனது பாராட்டுக்கள்.

எம். ஜே. எம். நடிமுத்தீன்
B.Com, Dip. in Ed. PGDE, D.S.M
அதிபர்
பதுரியா மத்திய கல்லூரி,
மாவனல்லை.

ISBN : 955-50064-0-7

விலை: ரூபா 130/00